

Θέμα 1^ο: Ἑλευθερία

→ τὸ νὸ μὴ γὰ ἐμποδίσουν νὰ μάνης αὐτὸ
πρὸς ἑλεις [ὅ,τι ἐὰν ἑλεις, ὅπως;]

→ Ἀπουσία δεσφῶν.

- Ἐν νομικῷ πλαισίῳ, ἑλευθεροί εἶναι ὅσοις ἀπολαμβάνει τὰ (συμβασιματῶς ματοχυρωμένο;) δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου (καὶ τὶς ὑποχρεώσεις πρὸς αὐτὸ συνέχεονται;).
- Ἑσωτερικὴ ἑλευθερία: βασικὴ ἰδιότητα τοῦ ὄντος ἀνθρώπου, ἐλεγχος τῶν (ἐπὶ αὐτοῦ: ὡς δούλος πρὸς ἑλευθεροῦ ἀπὸ τοῦ ἑλευθεροῦ).
- Καρτεσιανός → ἀρνητικὸ πρόβλημα, μάλιστα δυνατόν νὰ ἐπιχερῶναι τὸ καὶ.
- Ρουσσώ: ὁ νόμος περὶ τὴν ἑλευθερίαν πρὸς χάριν τῆς νομικῆς ἀρμονίας (;).

↓
ΠΡΟΣΟΧΗ!

ὅχι ἐξέρεση ἑλευθερίας λόγου,
ἀλλὰ συμβεβηχὴ ἐπὶ νομῶν.

Ἐν ἀνδρείῳ φέ τὴ «κυβικῇ» ἐλευθερία (τοῦ κυβάνου
ὁ, αὐδέχω), ἡ πολιτικὴ ἐλευθερία χαρακτηρίζεται
ἀπὸ τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ πολίτη γὰρ τὸ μοῖο καὶ
(δικαιώματα, ὑποχρεώσεις, νόμοι).

Ἐλευθερος αὐφαίνει ἐπιχέω, εἰς αὐτὴν διασπολὴν φέ τὸ
ἀίχμα ὡς φερέφανο.

Μὲ βάσει τὴ πολεμὴν
καὶ υπαίριο τὸ ὠφέλιμο, γὰρ
μᾶς καὶ γὰρ τὰς γύρω μας.

Βέβαια, εἰς τὴν ὀρθόδοξον παράδοσιν ἐλευθερος εἶναι
αὐτὸς ποὺ δίδει τὸν ἑαυτοῦ (ὁ κυβερνῶν) στὸν
θεὸ καὶ τὸν συνάνθρωπο. Εἶναι, ἔν τέλει, αὐτὸς ποὺ
δυσιάζει τὴν ἐλευθερίαν του γὰρ τὸν ἄλλο.

Ὁ τὸν Τατάκη, ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἐλευθερος διότι
μπορεῖ καὶ ἐπεμβαίνει συμφαρχικῶς στὸν ἑαυτοῦ
καὶ σὶς περιβάλλον του.